

Sveket mot gammelskogen och dess invånare.

Omkring hälften av de 245 fågelarter som regelbundet häckar i Sverige finns i våra skogar. Men skogen blir alltmer likformig och artfattig och trots att det inte på många hundra år funnits så mycket skog i Sverige som idag har skogens växter och djur aldrig varit så utsatta som nu. Nästan var tredje skogslevande fågelart står på den svenska rödlistan.

Genom årliga inventeringar vet man att relativt vanliga arter som gök, järnsparv, gransångare, talltita och trädpiplärka minskar i antal sedan minst tio år. Mycket talar för att även flera specialiserade och exklusiva arter som lavskrika, tallbit, sidensvans, lappmes och tretåig hackspett minskat kraftigt under senare tid.

Redan 1993 fattade Sveriges Riksdag beslut om **förändring av skogsvårdslagen (SVL)**. Där anges tydligt att:

"Skogen och skogsmarken skall utnyttjas effektivt och ansvarsfullt så att den uthålligt ger en god avkastning samtidigt som den biologiska mångfalden behålls."

I december samma år ratificerade Riksdagen **FN:s konvention om biologisk mångfald**.

Behovet av skyddsåtgärder utreddes av miljövårdsberedningen och resultaten från alla utredningar och rapporter är entydiga:

avsevärda arealer produktiv skogsmark måste inom kort undantas från skogsbruk, annars kan inte den biologiska mångfalden i landet räddas. Staten ska ta ansvar och kostnad för detta.

Under våren 1999 beslutade riksdagen om 15 så kallade miljömål. Beträffande våra skogar anges att:

"Skogen och skogsmarkens värde för biologisk produktion skall skyddas samtidigt som den biologiska mångfalden bevaras samt kulturmiljövärden och sociala värden värnas."

Efter att den miljömålskommitte´ som tillsatts för att föreslå etappmål presenterat sitt betänkande återkom regeringen i en proposition till riksdagen - "Svenska miljömål - delmål och åtgärdsstrategier" (prop. 2000/01:130). I propositionen lägger regeringen förslag på åtta delmål, varav det som berör skydd av skogsmark lyder:

"Ytterligare 900 000 ha skyddsvärd skogsmark skall undantas från skogsproduktion till år 2010."

För att få en bättre överblick över det statliga skogsinnehavet gav regeringen i juni 2002 Naturvårdsverket i uppdrag att bedöma naturvärdena på all statlig skogsmark. I slutet av januari 2005 publicerade Naturvårdsverket resultatet av inventeringarna som genomförts av länsstyrelserna runt om i landet. **Rapporten pekar ut 885 områden, totalt 341 000 ha, statlig skog som innehåller höga naturvärden.** Många områden ligger i Norrbotten, de flesta i inlandet och på gränsen till fjällnära skog.

Vår landshövding har i olika sammanhang framfört sin uppfattning att vi behöver inga fler reservat i Norrbotten. Regeringen har gett Naturvårdsverket i uppdrag att, tillsammans med Fastighetsverket och Sveaskog, besluta om vilka av dessa områden som kan avverkas.

Att avverka i de utpekade områdena motarbetar målet om biologisk mångfald och strider både mot riksdagsbeslut och undertecknade FN-konventioner.

Norrbottens ornitologiska förening , NOF, anser att

- 1. De utpekade områdena ska skyddas mot avverkning och avsätts som reservat.**
- 2. En liknande inventering bör snarast genomföras på bolagsmark.**
Stickprov visar att bolagen vid egna inventeringar missat 4 nyckelbiotoper av 5.

Norrbottens Ornitologiska Förening